

27. 1. 2004

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Dětský pokoj: méně je někdy více

Pro děti představuje jeden pokoj tolik, co pro dospělé celý byt. Na relativně malém prostoru mají ložnici, hernu, obývací pokoj i pracovnu. To ovšem neznamená, že by dětský pokoj měl být přeplněný nábytkem. V tomto případě je lepší být střídmejší

Univerzální návod na zařízení dětského pokoje neexistuje, i když se můžeme držet základních kritérií. Tedy: kolik máme dětí, jestli to jsou kluci nebo holky, kolik jim je let. A neméně důležité je i to, jak velký pokoj máme k dispozici a jaký je jeho tvar.

Rodiče si někdy myslí, že děti potřebují spoustu skříní na šaty, hračky nebo věci do školy. Někdy do dětského pokoje dokonce přemístí vysloužilou obývací stěnu (aby ji nemuseli vyhazovat a kupovat jinou). Anebo sice koupí novou, ovšem drží se hesla "jednou v ní bude mít dcerka pěknou výbavu"! Rodiče by si ale měli spíše uvědomit, že si dítě takový "parádní" nábytek do nového bydlení patrně nevezmou.

Na dětský pokoj je třeba se dívat očima dětí

Co děti potřebují? Postel na spaní a prostor na hraní, pracovní stůl se zásuvkami na psací potřeby (případně kontejner), menší školáci rozhodně neopovrhnu poličkami na hračky. Samozřejmě nesmí chybět knihovna. Dítě-školák potřebuje i tabuli a nástěnku na obrázky.

Teprve po naplnění těchto dětských požadavků lze přidat ty "praktické", které vyžadují rodiče - prádelníky a šatník. Pokud se zdá, že v pokoji už pro ně není místo, pak můžete prádelníky klidně zavěsit na zeď a pod nimi najdou "parkoviště" kočárky pro panenky, větší hračky a podobně.

Menším dětem pak postačí takzvaný půlšatník. Prodává se pouze s jednou tyčí. Protože jsou dětské svršky krátké, lze připevnit ještě druhou tyč do poloviny výšky skříně a oděvy věšet nad sebe. Z prádelníků a regálů by se neměly vytvářet celistvé bloky. Působí příliš statickým a mohutným dojmem. Pokud je to jen trochu možné, střídejte "vyšší komíny" s nízkými skříňkami. Získají se tak volné plochy, na nichž najdou své místo nástěnky a obrázky.

[Prohlédněte si fotogalerii](#)

Postel zabere nejvíce místa

Dětské pokoje s plochou osm či deset čtverečních metrů nejsou žádnou výjimečnou záležitostí. Někdy se sem musí vejít dokonce i dva školáci či studenti. Pokud je v malém pokoji jen jeden, bývá dobrým řešením "podložit" postel nízkými prádelníky, či dokonce šatníky a dalším úložným prostorem, a to tak, aby ležací plocha byla ve výšce kolem jednoho metru.

Jestliže jsou v malém pokoji dva školáci či studenti, bývá zařizování obtížnější. Dříve běžně používané řešení, totiž palandy, architekti nedoporučují. "Z hygienického hlediska je zejména v panelových bytech s nízkými stropy toto řešení nevhodné, protože dítě na horní palandě má k dispozici jen teplý, vydýchaný vzduch," tvrdí architektka Zdeňka Maňáková z brněnské firmy Maniac Interier.

Místo paland se proto stále častěji využívají výsuvné postele na kolečkách. Nabízejí nespočet variant. Postele mohou být třeba "zasunuté" pod sebe a teprve večer, když se jde spát, se spodní lůžko vysune ven. Postel má na jedné straně kolečka, na druhé se kolečka zpravidla pohybují ve vodicí liště, jejíž délka je maximálně 274 centimetrů.

Palandy se do dětského pokoje nedoporučují.
Použijte raději výsuvnou postel na kolečkách.

Oproti palandám má toto řešení výhodu v tom, že přes den působí v pokoji mnohem subtilnějším dojmem a navíc se zbavíte problému s vydýchaným vzduchem, protože vyšší postel má lehací plochu zpravidla ve výšce jen 80 až 100 centimetrů. Mezi dvě postele lze navíc jako do housky se salámem vložit ještě výsuvnou pracovní plochu, takže získáte i velký pracovní stůl.

Nakupovat s rozmyslem

Pokud jde o nábytek, pak mívají rodiče dvě tendence - buď pokoj zaplnit porůznu "posbíraným" nábytkem, nebo koupit kompletně nové vybavení. Tato verze ovšem ještě neznamená, že má dítě vyhráno. "Je sice hezké, že rodiče koupí tříleté princezně krásný drahý nábytek ve sladkých pastelových barvách, ale až jí bude šestnáct, tak se za něj bude pravděpodobně před kamarádkami stydět," varuje Andrea Dufková z firmy Amber Interier.

Mnohem výhodnější je zvolit přírodní odstíny doplněné neutrálními barvami na dvířkách skříněk či na pracovních plochách. "Barvu" do dětského pokoje není problém dodat pomocí bytového textilu a hraček. Ty časem zmizí a textil se vymění podle věku dítěte.

Psychologové totiž tvrdí, že děti mají rády výrazné barvy zhruba do šesti let, pak se už rády "smíří" s neutrálními odstíny. Některé barvy mohou být dokonce i nežádoucí, což platí například o přemíře červené, která v dětech vzbuzuje neklid.

Kupujte nábytek v přírodních barvách a doplňte ho barevným bytovým textilem a hračkami.

U nábytku z přírodního dřeva - smrku či borovice - je ovšem třeba počítat s tím, že ho děti mohou

poškodit. Bílý nábytek pak rozhodně nepatří tam, kde se maminka blíží svým chápáním čistoty k přepečlivé zdravotní sestře.

Výhodou nábytku z přírodní borovice nebo smrku či lamina bývá jeho nižší cena - jednotlivé kusy přijdou zpravidla na pár set korun.

Naopak nábytek z MDF desek - z materiálu kvalitnějšího a lépe opracovatelného, než jsou klasické dřevotřísky - upravený speciálními laky proti vodě a oděru přijde i v poměrně malé sestavě třeba na několik desítek tisíc korun. Vydrží ovšem mnoho let.

Děti potřebují pohyb

"Malé dítě potřebuje hlavně dostatečně velký prostor na hraní. Do dětského pokoje pak rozhodně patří aktivní prvky, jako jsou třeba houpačka zavěšená ke stropu nebo provazový žebřík. A klidně oboje," tvrdí architekt Marek Teska.

V panelákovém pokoji sice může být menším problémem zavrtat do stropu dvě odpovídající hmoždinky, ale trochu šikovný otec s dobrou vrtačkou by to měl zvládnout. Přidáte-li pod lano či provazový žebřík měkkou podložku nebo žíněnku, pak se můžete spolehnout, že takové vybavení bude dítě hojně využívat.

<i>Pro pohyb v dětském pokoji</i>
<i>* houpačka</i>
<i>* měkká podložka nebo žíněnka</i>
<i>* lano nebo provazový žebřík</i>
<i>* ribstole</i>

Má tak šanci protáhnout si pořádně tělo a zpevnit svaly včetně zádočných. Vzhledem k tomu, že problémy s páteří začínají vznikat už ve věku kolem dvou až tří let, je tento tělocvik nesmírně důležitý.

Větší děti ocení v pokojích s vyšším stropem i koš na košíkovou nebo ribstole s hrazdou. V prvním případě si ovšem dejte pozor na to, abyste koš nepřipevnili na zeď sousedící s nájemníkem, kterého pravidelné úderý budoucího Michaela Jordana právě nenadchnou.

Co kdo potřebuje

Zatímco malé dítě potřebuje spoustu místa na hraní (jinak se u něj může objevit psychomotorický neklid, což je jeden z prvních příznaků neuróz), dospívajícímu studentovi postačí třeba jen pár metrů čtverečních, patřících ovšem výhradně jen jemu.

Třináctiletý bratr pak není šestiletému bratrem, ale největším nepřítelem. Jedinou šancí je tak oddělit je od sebe jako psa od kočky. V malém pokoji s jedním oknem, kde si o lehké sádkartonové přičce na předělení místnosti můžete jen nechat zdát, je možné použít vertikální žaluzie nebo rolety, ale také regály, které jsou přístupné z obou stran.

Spodní část lze sestavit z dílů, které mají zadní stěnu plnou. Pokud se v pokoji učí jeden ze

sourozenců dlouho do noci, vyplatí se sáhnout třeba i po paravánu.

Na co ještě při zařizování dětského pokoje nezapomenout

Barvy

Příliš mnoho červené barvy v dětském pokoji působí dráždivě, naopak zelená a modrá barva uklidňují. O dětech platí, že potřeba výrazných barev je nejsilnější do šesti let, pak jejich zájem klesá.

Světlo

Centrální lustr v dětském pokoji rozhodně nestačí, je potřeba pracovní lampa, světlo u lůžka a případně noční lampička pro malé děti, které se bojí ve tmě.

Podlahová krytina

Nejlepší je laminátová plovoucí podlaha. Je totiž odolnější než dřevěná. Snadno se čistí. V koberci se drží prach a roztoči.

Zdroj: www.idnes.cz